

רמז"ס תפילין ומזוזה וספר תורה ו הלכה יג

חייב אדם להזהר במזוזה מפני שהיא חוצת הכל תמיד, וכל זמן שיכנס וילא יפגע ביחוד השם שמו של הקדוש צ"ה ויזכור אהבתו ויעור משנתו ושגיותיו בהצלי הזמן, וידע שאין דבר העומד לעולם ולעולמי עולמים אלא ידיעת אור העולם ומיד הוא חוזר לדעתו והולך בדרכי מישרים, אמרו חכמים הראשונים כל מי שיש לו תפילין צראשו וצזרועו וליאית בצגדו ומזוזה צפתחו מוחזק הוא שלא יחטא שהרי יש לו מזכירין רצים והן הם המלאכים שמליין אותו מלחטוא שנאמר חונה מלאך י"י סביב ליראיו ויחללם

רמז"ס תשובה ג הלכה ד

אע"פ שתקיעת שופר צראש השנה גזירת הכתוב רמז יש צו כלומר עורו ישינים משנתכם ונרדמים הקילו מתרדמתכם וחפשו צמעשיכם וחזרו צתשובה וזכרו צוראכם, אלו השוכחים את האמת בהצלי הזמן ושוגים כל שנתם בהצל וריק אשר לא יועיל ולא יעיל הציטו לנפשותיכם והטיצו דרכיכם ומעלליכם ויעזוז כל אחד מכס דרכו הרעה ומחשבתו אשר לא טובה, לפיכך צריך כל אדם שיראה עצמו כל השנה כאלו חליו זכאי וחליו חייב, וכן כל העולם חליו זכאי וחליו חייב, חטא חטא אחד הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף חובה וגרם לו השחתה, עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והללה שנאמר ולדיק יסוד עולם זה שלדק הכריע את כל העולם לזכות והלילו, ומפני ענין זה נהגו כל צית ישראל להרצות צלדקה וצמעשים טובים ולעסוק צמצות מראש השנה ועד יום הכפורים יתר מכל השנה, ונהגו כולם לקום צלילה צעשרה ימים אלו ולהתפלל צצתי כנסיות צדצרי תחנונים וצכיבושין עד שיאור היום.

רמז"ס אצל יג הלכה יא

אל יתקשה אדם על מתו יתר מדאי, שנאמר אל תצכו למת ואל תגודו לו, כלומר יתר מדאי שזהו מנהגו של עולם, והמלער [עצמו יותר] על מנהגו של עולם הרי זה טפש, אלא כיצד יעשה, שלשה לצכי, שצעה להספד, שלשים יום לתספורת ולשאר החמשה דצרים.

הלכה יז

כל מי שאינו מתאצל כמו שצוו חכמים הרי זה אכזרי, אלא יפחד וידאג ויפשפש צמעשיו ויחזור צתשובה, ואחד מצני חצורה שמת תדאג כל החצורה כולה, כל שלשה ימים הראשונים, יראה את עצמו כאלו חרצ מונחת לו על לוארו, ומשלשה ועד שצעה [כאילו היא] מונחת צקרן זוית, מכאן ואילך [כאילו] עוצרת כנגדו צשוק, כל זה להכין עצמו ויחזור ויעור משנתו, והרי הוא אומר הכיתה אותם ולא חלו מכלל שצריך להקיץ ולחול. [הוצאו דצריו צטור יו"ד סימן שלד].

ירמיהו ה, ג: ה' עיניך בלוא לאמונה הפיתה אתם ולא חלו פליתם מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו לשוץ:

רד"ק : אמר הנביא תמיה על זה הענין אמר דרך קריאה ה' עיניך הלא לאמונה כלומר השגחתך בעולם הלא לאמונה כלומר לדבר קיים לא לדבר בטל והנה הכית אותם על מעשיהם הרעים ולא חלו כלומר לא כאצו ולא הרגישו בעלמם כי אתה המכה אותם בעונם אם כן מה הועילה השגחתך בהם ודומה למה שאמר לשוא הכתי את בניכם מוסר לא לקחו וכן מה שאמר ישעיה הנביא על מה תכו עוד תוסיפו סרה: